

– Ποιό Μουσκέμα είσαι Πώς βράχηκες;
 – Πέρασα τη θάλασσα μαζί με άλλες πε-
 ταλούδες, στριμωγμένη πάνω σε μια φλού-
 δα από πεπόνι.
 – Και γιατί έκανες αυτό το δύσκολο ταξίδι;
 – Για να βρω την ειρήνη και το δίκαιο.
 – Και πώς σε λένε;
 – Στην Τουρκία με φωνάζουν Κελεμπέκ,
 αλλά και Πετράμε, επειδή πετάω γύρω από
 το φως.

– Είμενα Πεχάτινκ, ακούστηκε μια και-
 ερπια φωνή. Οι γονείς μου είναι Κούρδοι.
 Με την ίδια πεπονόφλουδα ταξίδεψα.
 Μουσκέμα είναι και τα δικά σου τα φτε-
 ρά. Αλλάσε τα να στεγνώσουν, καλωσόρι-
 σε τον Πεχάτινκ ως οικοδόστοινα η Πετα-
 λούδα.
 – Κάπου σε έχω ξαναδεί, είτε ο Παπγιόν.
 Είναι σίγουρος πως αυτά τα πανέμορφα
 φτερά τα έχω ξαναδεί.
 – Τι δουλειά κάνεις; Πού τριγυρίζεις;
 – Υπερασπίζομαι με την ψυχή μου τα
 όνειρα.
 – Όνειρα, κι εγώ έχω όνειρα!
 Εμφανίστηκε μια σοκολατένια πεταλού-
 δα με κατακόκκινους κύκλους στα φτερά.
 Τα τίναξε περήφανα και μια χρυσή σκόνη
 γέμισε τον αέρα.
 – Εί, πρόσχε, της φώναξαν οι δυο νεο-
 τίνγκ, που βρέθηκαν ακριβώς από κάτω.